

Szigeti István (1981-1991)

„Nemcsak a Historia Domusban vezetett írására tett pontot Korompai János plébános elődöm, hanem földi életének pályafutása is véget ért. Isten kegyelméből én vettem át tőle a stafétabotot, és míg Isten így akarja, vinni akarom a következő plébánosig, aki majd azt szintén átveszi tőlem” – írta Szigeti István a Historia Domusban.

1981. augusztus elsejével foglalta el Szigeti István a gerendási plébániát. A megérkezése után nem sokkal egy hétre kórházba kellett mennie, vesebántalmakkal küszködött. Megműtötték a veséjét. A hívek mindenben mellé álltak, úgy erkölcsileg, mint anyagilag. Berendezték a plébániát, nagy áldozatokat hoztak. Nyilván bennük volt még a fájdalom Korompai János halála miatt, de az idő minden sebet begyógyít.

A tél beállta előtt elkészült a plébánia központi fűtése. Szenteste volt az első közös együttlét a tanácsteremben, melyet házi kápolnaként használtak. Bibliaórákat is tartottak itt. Hittanteremként is funkcionált, a gyermekek nagyon megkedvelték. Télen, ha kevesebben mentek a nagy hideg és a csúszós utak miatt a templomba, a vasárnap szentmiséket is ott tartották. Mihelyst javult az idő, visszaköltöztek a templomba. A hittanórák viszont maradtak a „kápolnában”.

Az év eseménye volt még, hogy május 13-án a római Szent Péter téren Mehmed Ali Agca török terrorista merényletet követett el II. János Pál pápa ellen. A merénylet háttere máig tisztázatlan, Agca bolgár kapcsolatairól vallott. Augusztus 15-én pedig meghalt a Gerendáson élő Gombkötő M. Hermina SSND, aki nem fért be a rendi keretszámba.

1982. május 9-én bérmálás volt Gerendáson, Dr. Udvardy József megyéspüspök bérmált.

A Szentszék 1982. augusztus 5-én a nagyváradi egyházmegye magyarországi részét, tehát Gerendást is, végképp és hivatalosan is a Csanádi püspökséghez csatolta és ekkor változik a püspökség neve Szeged-Csanádi Püspökségre.

1983. május 21-én a pápa kinevezte a Washingtonban élő Irányi László piarista atyát a külföldi magyarok püspökévé. Joghatósága a Kárpát-medencén kívül élő magyarságra terjedt ki. Halála után, 1987-től Miklósházi Attila lett az utóda, aki Torontóban volt teológiai professzor és jezsuita szerzetes. Az MKPK 1990-ig semmiféle kapcsolatot nem tartott velük, nyilván az ÁEH kívánságának megfelelően.

1986-ban a plébános örömmel számolt be arról, hogy a hitéletben sokáig tapasztalható visszaesés megtorpant. Ebben sokat segítettek a bibliaórák, a rózsafüzér ájtatosságok, a közös

zsolozsmák, a szentségimádások. Közösségi érzés fejlődött ki a plébánosban és a hívekben is. Az időszakos ájtatosságokat is megtartották.

1986. május 7-én elsőáldozás volt a templomban. 31 gyermek találkozott először a szentségi Jézussal. A keresztelek száma tragikusan alacsony (6-8 gyermek évente), az új házások mintegy 40 %-a esküszik templomban. Így nem igazán tudnak gondoskodni gyermekeik lelki életéről.

Július 7-én Dr. Udvardy József püspök bérmált.

Ennek az évnek a szomorú eseménye volt, hogy Lékai László bíboros, esztergomi érsek, Magyarország primása június 30-án visszaadta lelkét teremtőjének. A primási szék megint üresen állt.

A templom állaga nem volt kielégítő. Korompai János, mint láttuk, szépen felújította, új bádóg került a toronyra. A probléma ezzel nem oldódott meg. Ugyanis a templom nem volt alászigetelve. Felszívódott a nedvesség, a fagy pedig tönkretette a falakat, lejött a vakolat, a festésből pedig semmi nem maradt. További megoldásra váró feladat volt a templom fűtése is a jövőre nézve.

A kántori teendők ellátása is fejtörést okozott az egyházközségnek. Megyeri György fizetés nélkül végezte ezt a tisztes feladatot. Mivel azonban voltak olyan dolgok, amelyek nem az ő elképzelései szerint zajlottak, megsértődött, többször is felmondott. A plébánia környékére sem ment fél évig. Nem végezte a kántor feladatokat sem. Felkérték Ratár Tiborné született Szemenkár Máriát, hogy végezze helyette a kántorizálást. Mire belejött volna, Megyeri György visszakérte tőle a kántori posztot. Nagy kár, hogy Megyeri György nem képezte tovább magát kántorságban, mert sokat szenvedtek tőle a hívek és maga a plébános is. A hangja erős volt, a hallása tiszta, de ütemérzéke egyenlő volt a nullával. Így a hívek kénytelenek voltak ütemtelenül, rosszul énekelni. A hívek más ügyei miatt is el akarták távolítani. Szigeti István plébánosnak pedig komoly fejtörést okozott ez a helyzet.

Már régen óhaj tárgyát képezte a plébániaépület felújítása. A régi gazdatiszti lakás túl nagy volt egy pap számára, és a mozaikterem is csak állt, az állaga romlott. Tehát semmi kétség nem volt senkiben, hogy ilyen állapotban nem maradhat. Messziről nézve is egy elhanyagolt épület benyomását keltette. Csakúgy, mint a templom esetében, itt sem volt megoldva a szigetelés. Két-három méteres magasságig feljött a nedvesség, hullott a vakolat, a szobák nyirkosak voltak. Ez a nedvesedés úgy a támfalakra, mint a közfalakra jellemző volt. Vizsgálgatták a megoldásokat, de minden súlyos százezrekbe került volna.

Ez a probléma végül megoldódott. Kádár András, Danyi János és Szigeti István plébános nekiláttak a felújításnak. Átfűrészelték a falakt és méterenként előre haladva tették

be a szigetelést. Türelmes, hónapokig tartó munkával végigverekedték magukat a hosszú épületen. Hogy mi lett az eredmény? Néhány hét alatt kiszáradt a vastag, 50 cm vastag fal. Tökéletes megoldás volt. És nem is került sokba, a munka ingyen volt.

Miközben a falakat hozták rendbe, megindult a tervezgetés, hogy mi legyen a nagy épület funkciója? A nagy moziateremből sok szobát lehetne kialakítani. A régi szobákat pedig fel lehetne újítani. Így idős, rászoruló, esetleg a tanyán teljesen elhagyatva élő emberek számára valamilyen otthont teremtenének. Valakiken segítenének, az épület pedig hasznosítva lenne. Ezzel egyidejűleg bizonyosságot tennének arról, hogy nemcsak beszélnek Jézus tanításáról, hanem tettekre is váltják azt. Évekig tartott a tervezgetés, de azt sem tudták, hogyan fogjanak hozzá. Hiányzott maga a szakértői elképzelés. Nagyon nehezen sikerült megtenni az első lépéseket.

Anyagi fedezetük nem volt hozzá, csak a Gondviselésre hagyatkoztak. És a Gondviselés segített P. Szőke János SDB személyében, aki oly sok egyházközségen segített a kommunista blokkban, Gerendás segítségére sietett. Szervezete 300 000 Ft-ot utalt ki a gerendási plébánia átalakítására.

Ezzel már el tudtak indulni. Szabó Tamás mérnök elkészítette a tervrajzot, a Tanácscsal jóváhagyatták. Váratlanul kivitelező is jelentkezett. Azonban nem volt olyan egyszerű a helyzet, mint első pillantásra látszik. Ugyanis az Állami Egyházügyi Hivatal nem adta az építkezésre az áldását. Levélben közölték, hogy ilyesmire nem a Hivatalnak van jogosultsága, hanem Miklós Imre államtitkár, az Állami Egyházügyi Hivatal elnöke saját magának tartja fenn a jogot az ilyen engedélyek kiadására.

Az ügy diszkrét bája az volt, hogy mégis felelősségre vonták a plébánost, mikor megbontották a tetőt. Nagy volt a felháborodás mindenfelé, az Állami Egyházügyi Hivatalnál, a községi tanácsnál, a mindenható pártbizottságnál, stb. Ez csak akkor csitult el, mikor Karácsonyra tető elé került az épület.

Tárgyalásokat folytatott a plébános a Szeretetszolgálattal. Ennek eredményeképpen ígéretet kapott arra, hogy amint elkészül a földszinti rész, a Szeretetszolgálat átveszi az otthon vezetését. A plébánost és az egyházközséget ez megnyugvással töltötte el.

Az eddigi munkálatokért 1 360 000 forintot adtak át a kivitelezőnek. Nem is tudták befejezni, mert a munkájuknak sem a gyorsasága, sem a minősége nem volt megfelelő, így az egyházközség felmondta a szerződést. Úgy nézett ki, hogy a további munkálatokhoz is meglesz a fedezet. Eddig is csak a Gondviselésben bíztak, ezután is ebben lesz minden bizodalomuk. Ezért dolgoznak, ezért imádkoznak sokan. Ha ez az otthon valóban Isten gondolata volt, áldás lesz rajta, és meg is valósul az Ő nagyobb dicsőségére.

Beköltöztek az első lakók az otthonba. Ezzel együtt tovább folytatódott az épület felújítása, átalakítása. Sokan társadalmi munkában segítettek. Nehéz bárkit is kiemelni a segítők közül, de a legtöbbet Szilágyi Gábor, Tóth Pál, Botyánszki Pál, és Szigeti István plébános dolgozott.

1987. március 3-án II. János Pál pápa kinevezte Paskai László kalocsai koadjutor-érseket esztergomi érsekké nevezte ki. Újra lett tehát magyar prímás. Ezzel egyidejűleg Marosi Izidor váci segédpüspököt váci püspökké, Dr. Dankó Lászlót, pápai prelátust, a Pápai Magyar Intézet rektorát a kalocsai főegyházmegye apostoli kormányzójává és midilai c. püspökké nevezte ki. Ám a pártállam még mindig gyakorolta a főkegyúri jogot. A Szentatya Lázár György miniszterelnököt február 17-én audiencián fogadta, ekkor beszéltek meg a kinevezéseket.

Dr. Udvardy József a katolikus egyház által hozott új rendelkezések értelmében 75. életévét betöltve egyházmegyei vezetői tisztéről lemondott és nyugdíjba vonult. II. János Pál pápa elfogadta a lemondást. Június 5-én tette közzé II. a Szentatya három új magyar püspök kinevezését: Egerben Seregély István, Szombathelyen Konkoly István és Szegeden Gyulay Endre lett az új főpásztor. Új főpásztorunkat július 4-én a szegedi székesegyházban szentelték föl.

Október 9-én Gerendáson az otthonban meghalt Bukovinszki Kornélia szerzetesnővér. Lakóként érkezett az otthonba, ám rendkívül sokat segített a plébánosnak. Leukémiás volt. Hosszú szenvedés után 82 éves korában lépett át az örökkévalóságba. Temetése 12-én délután három órakor volt Békéscsabán. Négy pap temette: Gyenes Mihály Sch. P. békéscsabai plébános, Juhász János békéscsabai káplán, Baji János SDB békésszentandrásai plébános és Szigeti István gerendási plébános.

A felújítás és az átalakítás továbbra is ment az otthonban. Újabb probléma merült fel: a harangokat szinte havi rendszerességgel kellett javítani.

1988. legjelentősebb eseménye az volt, hogy a Szent Jobbal az ország több pontján lehetett találkozni. A gerendásiak Szegeden találkoztak az ereklyével.

Megjelentek az Egyházban is a változást sürgető erők. Március 14-én Grósz Károly, a Minisztertanács elnöke a magyarországi egyházak vezetőivel találkozott a Parlamentben, az egyházak támogatását kérve a társadalmi és gazdasági problémák megoldásában. Paskai László prímás kifejtette, hogy az egyházat nem az ellenzékiesség vezérli, hanem az a törekvés, hogy a létező feszültségeket föloldja. Javasolta az alternatív katonai szolgálat bevezetését. Szendi József veszprémi püspök jegyzéket terjesztett a kormányfő elé, melyben emlékeztetett a szerzetesrendek felosztatására, és követelte, hogy a katolikus egyház tevékenységi területét

ne korlátozzák a templomokon belüli szertartásokra. Szendi új megegyezés-törvény szükségességét hangsúlyozta az állam és az egyház között, immár nem a megfélemlítés légkörében, a szerzetesek engedélyezésével, az egyház médiában való megjelenésével és a békepapi gyűlések elhagyásával.

Július 13-án Gyulay Endre szeged-csanádi püspök Megértően és türelmesen címmel cikket közöl a Magyar Hírlapban. Szent Sebestyénhez hasonlítja a magyar egyház helyzetét, halálra ítélték, de mégis túlélte ezt a korszakot, és most újra a társadalom szolgálatára jelentkezik. Hatékony működéséhez azonban garanciákra van szüksége. – írta a püspök.

Július 17-én Miklós Imre államtitkár Esztergomban részt vett Paskai László első bíborosi miséjén, és köszöntötte őt az ezt követő fogadáson. Megjegyezte, hogy egyes vezető egyházi személyiségek, köztük püspökök is olyan kívánságokkal állnak elő, olyan kérdéseket tesznek fel, amelyeket nem szabad föltenni, mert ezzel rontják a jó viszonyt az egyház és az állam között. Ezt reagálta a két püspök által feszegetett kérdésekre. Ő még a Szabad Nép félórás szintjén mozgott, mialatt az országban már a rendszerváltás szele fújdogált.

November 8-án a szeged-csanádi körlevél közölte Grósz Károly miniszterelnök július 11-én kelt válaszlevelét az egyházak vezetőinek március 14-i tanácskozásán fölített kérdésekre. A miniszterelnök egyetért azzal, hogy az egyház és az állam kapcsolatát meghatározó szabályozó rendszert át kell gondolni, és módosítani szükséges. Elismeri, hogy eltávozás idején a katonák civil ruhában vallásos összejöveteleken részt vehetnek. Az 1951-ben feloszlott szerzetesrendek újraengedélyezését viszont úgy említi, mint ami nem szerepel a közeljövőben megoldásra váró kérdések között. Tehát már erősen repedeztek a pártállam falai.

Gerendáson 1988-ban a templomba járók létszáma nem stagnált. A régiek meghaltak, de új arcokat lehetett felfedezni. A vasárnapi szentmisék látogatóinak száma 60-80 fő körül volt. A szentáldozáshoz járulók száma kissé gyarapodott. A templom fűtésére végre sikerült megfelelő megoldást találni. Padlófűtést csináltak. Jók a tapasztalatok ezzel kapcsolatban. A pap és a hívek között jó a kapcsolat.

A szociális otthon lakóinak száma tovább gyarapodott. A légkör jó, kisebb nézeteltérések előfordultak. Anyagi támogatásra ígéretet kaptak a minisztériumtól és a Megyei Tanácstól is 1-1 millió Ft erejéig. Ha meglesz, akkor az emeleti szobákat is be tudják rendezni. Megint a Gondviselésben bíztak, mint már annyiszor.

1989. a változás éve volt. Március 15-én Várszegi Asztrik esztergomi segédpüspök a Magyar Hírlapnak adott nyilatkozatában a legutóbbi idők egyik megosztó jelenségének mondta a békepapságot, melyet 1950-ben mesterségesen hoztak létre és felülről irányítottak.

A Mindszenty ügy lezárásához szerinte fontos volna, hogy a bíboros személyéhez történeti hűséggel és a tudomány tárgyilagosságával közeledjünk. Az esetleges rehabilitáció kérdésével kapcsolatban azonban ekkoriban még az egyházi és állami vezetői szinteken is kitérő, halasztó jellegű válaszokat adtak. Április 5-én Sarkadi Nagy Barna, az ÁEH elnökhelyettese közli, hogy a készülő jogszabályok értelmében a jövőben kizárólagos egyházi belügynek tekintik bármilyen szerzetesrend alapítását. Néhány napon belül, április 12-én Takács Nándor CD székesfehérvári segédpüspök vezetésével, első alkalommal gyűlnek össze az 1950-ben működésüktől megfosztott szerzetesrendek előljárói, hogy megbeszéljék az újjászerveződés lehetőségeit-feladatait.

Április 29-én életének 88., papságának 63., püspökségének 25. évében, Kalocsán elhunyt Ijjas József pápai trónálló, volt kalocsai érsek és csanádi püspök. Május 8-án temették el a főszékesegyház kriptájában, a magyar püspöki kar tagjain, az állami és társadalmi szervek képviselőin kívül megjelent Zvekanovics Mátyás szabadkai és Huzsvár László nagybecskereki püspök is.

Április 30-án a Minisztertanács saját kérésére, nyugállományba vonulása miatt felmenti tisztségéből Miklós Imrét, az ÁEH elnökét. Vele bukott a Hivatala is: június 26-án a Németh-kormány ülésén állásfoglalás született az egyház és állam viszonyának újraszabályozási rendszeréről, az 1950. évi konstrukció végleges felszámolásáról, valamint az Állami Egyházügyi Hivatal jogutód nélküli megszüntetéséről. Helyette június 30-án megalakul, majd kb. egy éven át működik az Országos Vallásügyi Tanács, melyben már az egyházi vezetők is jelen vannak. Az egyházi állások betöltéséhez a jövőben nincs szükség az állam előzetes jóváhagyására. Július 7-én Glatz Ferenc művelődési miniszter az ÁEH munkatársainak bejelentette a Hivatal jogutód nélküli feloszlását. Közölte, hogy iratanyagát zárolják, megkezdik az egyházi személyeket ért törvénytelenések felülvizsgálatát.

A püspökkari konferenciához napirendi javaslatokat írt és tett közzé nyílt levélben Szendi József veszprémi püspök. Benne Mindszenty rehabilitálásának és hazahozatalának javaslata, a békepapi mozgalom megszüntetése, a politikai alapon kinevezettek elmozdítása és az üldözöttek rehabilitálása, az egyházi sajtó megújításának javaslata stb. Szendit sokan támadták püspöktársai közül, és egy újabb, védekező levél megírására kényszerült. A viták ellenére a javaslatok azonban hamarosan megvalósultak.

Július 4-én a püspöki kar nyilatkozatot adott ki az egyházi és társadalmi élet megújításáról. Megfogalmazásai gyökeres változást tükröznek a korábbi szóhasználatához képest. Megállapítják, hogy a második világháború után kialakult új társadalmi rendszer a nemzet egészségét sújtotta, a vallás ellen fordult, és annak elhalását adminisztratív eszközökkel is

siettetni akarta. Mindezek a tények félelemmel, olykor indokolatlanul nagy félelemmel töltötték el az egyházi vezetőket és híveket. A püspökök tiszteletüket fejezték ki azok irányában, akik állhatatosak maradtak és szenvedést vállaltak. A polgári hatóságok feladata, hogy felülvizsgálják és jóvátegyék az elkövetett jogtalanságokat.

A történelmi múlt tárgyilagos feltárása, a tények rögzítése igen fontos feladat, a Püspöki Kar Egyháztörténeti Bizottsága a katolikus egyházra vonatkozóan már megkezdte ezt a munkát. Hazánk helyzete megfontoltságot követel. A jövőbe tekintve a feladat a megújulás szolgálata egyházi és társadalmi téren egyaránt. Az egyház nem kötelezi el magát egyetlen társadalmi rendszer vagy párt mellett sem, de tanítja a társadalom építéséhez szükséges alapelveket. A püspökök örömmel tapasztalták az egyház felé forduló bizalom növekedését, de jelezték, hogy négy évtized megpróbáltatásai után nem lesz könnyű az elvárásoknak megfelelni, mert hiányoznak a szükséges anyagi- és személyi feltételek. A megújulás szellemében kell felszámolni és jóvátenni a múlt hibáit, de ugyanakkor megbecsülni és továbbépíteni annak értékeit, beleértve az elmúlt négy évtized eredményeit is. A társadalom építésében nélkülözhetetlenek a keresztény igazságok és erkölcsi értékek. Dankó érsek körlevelében egészében közölte a püspökök nyilatkozatát, és hozzátette, hogy kezdeményezte Grósz József érsek és társai felmentését az egykor ellenük hozott koholt vádak alól. Július 10-i válaszlevelében Dr. Kulcsár Kálmán igazságügyi miniszter jelezte, hogy belátható időn belül minden bizonnyal megnyugtatóan lezárható lesz az ügy. Július 11-én Paskai László bíboros hivatalos levélben kéri Németh Miklós miniszterelnöktől, hogy kormánya kezdeményezze Mindszenty József perének felülvizsgálatát. Németh Miklós válaszában soron kívüli eljárást ígért.

Augusztus 30-án kihirdették az 17/1989. számú törvényerejű rendeletet, mely ismét lehetővé tette a szerzetesrendek működését hazánkban.

Míg a magyar egyház körül ilyen történelmi események zajlottak, Gerendáson is történt egy és más. A nagybőjti lelkigyakorlatot Kardos Mihály atya tartotta. Vasárnaponként 70-80 fő ment templomba, Hétköznaponként rózsafüzér, szentmise, majd a zsolozsma esti dicsérete volt a lelki élet menetrendje. Adventben újra tartottak roráté-miséket reggel 6 órától.

A politikai változásokon felbátorodva az egyházközség kérte az iskolai hitoktatást. Könnyen megkapták, de azért óvatosan adták meg, mert volt, aki még bízott a visszarendeződésben. Heti egy alkalommal lehetett hittant tartani az iskolában, 5-6. órában. A semminél persze ez is több.

Három csoportban több mint 40 gyermek iratkozott be. A legnagyobb gondot Leszkó István hitoktatónak a fegyelmezés okozta, néhány gyermek lehetetlenné tette az érdemi munkát. Az egyik csoportot a plébános vette át.

A szociális otthon földszinti része megtelt. Megjött az ígért 2 000 000 Ft is. Már el lehetett volna kezdeni a munkát az emeleten, de 2 év kevés volt arra, hogy a tervrajz elkészüljön. Elég sok a jelentkező az otthonba, így sürgős lenne a bővítés.

Elérkeztünk az Úr 1990. évéhez. A rendszerváltás esztendeje volt ez. Január 24-én az Országgyűlés 304 igen, 11 tartózkodás és 1 nem mellett megszavazta az 1990. évi IV. törvényt a lelkiismereti- és vallásszabadságról, valamint az egyházakról. A vallásszabadság határa az alkotmány betartása, az egyház az államtól elválasztva működik. Megszüntették a felekezetek közötti különbségeket, és felszámoltak számos régi rendeletet, melyek az egyházak működését korlátozták. Január 31-ig 59 katolikus férfi és női szerzetesrendet jegyezték be Magyarországon.

Február 6-án a Magyar Köztársaság Kormánya és a Magyar Katolikus Püspökkari Konferencia felbontja az 1950. augusztus 30-án létrejött megállapodást. Február 9-én Németh Miklós miniszterelnök és Casaroli bíboros, vatikáni államtitkár megállapodást írtak alá a megszakadt diplomáciai kapcsolatok helyreállításáról. Előző este Esztergomban ünnepélyes gyászmise keretében emlékeztek meg a katolikus egyház és a magyar állam vezetői Mindszenty József bíboros érsekről. A prímási palota előtti teret Mindszenty hercegprímás terének nevezték el. Június 18-án megérkezett Budapestre Angelo Acerbi c. érsek, a Szentszék által Magyarországra kinevezett apostoli nuncius. Június 21-én adta át megbízó levelét Göncz Árpád köztársasági elnöknek.

Május 18-án Mindszenty Józsefet rehabilitálták, 22-én pedig Grósz József kalocsai érsek ítélete ügyében a Legfelsőbb Bíróság kimondta a semmisséget.

Gerendáson május 6-án elsőáldozás volt, amit még bensőségebbé tette az édesanyák köszöntése. Mise után a kertben volt egy szerény agapé.

Május 11-én bérálás volt Gerendáson, Gyulay Endre megyéspüspök szolgáltatta ki a szentséget.

Az otthon január óta bővítés alatt van. A gerendási Munkácsy MGTSZ és egy békéscsabai vállalat dolgozott. A békéscsabaiak közül öten útközben súlyos autóbalesetet szenvedtek. Kettő a helyszínen életüket veszítették. Július elsejére lett készen az emelet.

Szigeti István plébános ekkor már tudta, hogy halálos beteg. Mégis tetterre készen, dacolva a fájdalmakkal tette a dolgát. Isten kezébe tette az életét.

1990-ben a rendszerváltás első szabad önkormányzati választásán Gerendáson Kiszgazda-párti jelölt győzött. A helyi képviselőtestület javaslata volt az, hogy az életveszélyessé vált tanácsi óvodát kellene átköltöztetni a szintén felújításra szoruló megüresedett iskolába. Az önkormányzat felajánlotta, hogy a volt egyházi tulajdonú iskolát visszaadja a gerendási egyházközségnek azzal a feltétellel, hogy ott óvodát alakítson ki. Megállapodás született: 1991. március 1-jén ismét az egyház tulajdona lett a '48-ban államosított iskola épülete. Szigeti István plébános atya, önmagát nem kímélő példamutató munkájával két hónap alatt 1991. május 31-re újjáépítette a lepusztult épületet. Teljes tetőcsere történt, padlófűtés-központi fűtés előírásoknak megfelelően. Új burkolatot kaptak a helyiségek, több mint 4 millió forintos költséggel. Készen volt az óvoda kívül-belül megújulva. Falusi viszonylatban impozáns épület látványa, ha az utazó elhalad mellette. Ezzel egy időben azonban elindult egy óriási ellenállás bizonyos „erők” közbenjárásával, mely újságcikkek sokaságát, parlamenti interpellációt szültek pártállástól függően „világi” óvodát követelve. A katolikus óvodában ugyanis kifogásolták az imát és a hitre nevelést.

Az interpelláló Dr. Vastagh Pál (MSZP) képviselő, a korábbi Csongrád Megyei Pártbizottság első titkára, a későbbi igazságügy-miniszter volt. A sors furcsasága: Recsk újranyitásával poénkodik, az Egyház ellen interpellál, majd a Horn-kormányban miniszter lesz. Utána pedig azokat képviseli az Európai Parlamentben, akiket fenyegetett, megsértett, megalázott. Következmények nélküli ország vagyunk.

A békétlenség közben a mindig jót akaró, halk szavú Szigeti István atyát magához szólította az Úr, augusztus 15-én, Szűz Mária mennybevételének napján. 56 évet élt. Sírja a gerendási temetőben van.